

Разпорежданията на началниците на българските 4-а и 5-а дивизии.

Докато 6-а Бдинска дивизия действуваше съ своята 1-а бригада на дясния фланг на турския IV корпус, вляво от нея, 2-ата ѝ бригада, без да срещне съпротива, настъпваше право на изтокъ. 4-а Преславска дивизия се насочваше на северъ, противъ турската II източна армия, която вече два дена тържествуваше надъ 5-а Дунавска дивизия.

На 18-и сутринята разположението на 4-а Преславска дивизия бѣше таково, каквото го оставихме на 17-и вечерята. Началникътъ на дивизията, като се научи, че 1-о с. с. артилер. отдѣление не се е премѣстило източно отъ р. Карагачъ, на отнетата отъ турцитѣ позиция, изпрати въ 4 ч. пр. пл. втора категорична заповѣдъ, и отдѣлението се премѣсти, подъ прикритието на две роти отъ 44-и полкъ. Къмъ 5 ч. пр. пл. началникътъ на дивизията отиде на наблюдателния пунктъ на началника на артилерията, кждето бѣ и командирътъ на 2-а бригада. Тамъ пристигна и адютантътъ на 1-о планинско не с. с. артилер. отдѣление и докладва, че планинското отдѣление снощи напуснало позицията и тая сутринъ не може да я заеме, понеже е въ турски ржце. Следъ като последниятъ бѣ изобличенъ, началникътъ на дивизията му заповѣда, и отдѣлението — 1-а и 2-а батареи — се върна източно отъ р. Карагачъ, вдѣсно отъ позицията, която заемаше миналия день, и която бѣше заета отъ полското скорострелно отдѣление.

Когато съмна, мъртва тишина царѣше на позицията източно отъ Карагачъ. Едва къмъ 7 ч. 30 м. се забелязаха движения на единични лица. Къмъ 8 ч. пр. пл. се забеляза турска колона, която отстъпваше предъ дясния флангъ — навѣрно забравени части отъ 2-а дивизия. По заповѣдъ на началника на 1-о с. с. артилер. отдѣление, планинското отдѣление откри огънь, но снарядитѣ му не достигаха целта. Затова 7-а с. с. батарея промѣни фронтъ на дѣсно на 90°, въ югозападна посока, откри огънь и обърна колоната въ бѣгство. По същата колона откри огънь и 2-о с. с. артилер. отдѣление на подполковникъ Дворяновъ. Колоната бѣше гонена по тоя начинъ съ шрапнели, докато се скри задъ мѣстнитѣ неравности.

Между това, началникътъ на 4-а дивизия бѣше получилъ заповѣдта на командувачия съединенитѣ армии, споредъ която, докато I армия атакува турския лѣвъ флангъ, III армия трѣбваше съ енергична атака да прикове противника на позицията му. Той разпореди, и пехотнитѣ части настѣпиха и заеха центъра